

Arrest

nr. 198 864 van 29 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit het dorp Caloolacad, in de provincie Hiiraan, Somalië en tot de clan Makane (Jareer) te behoren.

Op 26 februari 2016 was u onderweg naar school van uw dorp Caloolacad naar Beledweyne. U werd onderweg opgepakt door Al Shabaab. U werd meegenomen naar het dorp Luuqa Jeelow, waar u werd opgesloten in hun basis.

U werd ondervraagd en ervan beschuldigd te spioneren voor de overheidstroepen en de Afrikaanse unie in Beledweyne. Gedurende meer dan een maand werd u vastgehouden, ondervraagd en mishandeld. Tijdens die periode vluchtte uw familie naar Beledweyne. Op 10 april 2016 vielen de overheidstroepen de Al Shabaabbasis aan. Al Shabaab vluchtte weg. U werd meegenomen door de soldaten van de overheid. U werd naar Beledweyne meegenomen, waar u beschuldigd werd van lidmaatschap van Al Shabaab. Door bemiddeling van lokale 'traditionele ouderen' werd u weer vrijgelaten. U bracht de nacht door bij uw tante in Beledweyne. De volgende dag nam u een vliegtuig naar Mogadishu, waar u verbleef bij vrienden van Ali Santur, de nabadoon (traditionele oudere) die uw reis regelde.

U reisde op 17 mei 2016 per vliegtuig van Mogadishu naar Kampala, Oeganda, waar u twee dagen in een huis van een smokkelaar verbleef. Met behulp van een vals paspoort reisde u op 19 mei 2016 per vliegtuig naar België, waar u op 20 mei 2016 aankwam en op 23 mei 2016 asiel aanvraag.

Na uw aankomst in België werd de man die uw reis had geregeld, nabadoon Ali Santur, onthoofd door Al Shabaab.

U dient een diploma van middelbaar onderwijs in en vier artikels met betrekking tot de moord op Ali Santur, om uw asielaanvraag te ondersteunen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS 4 mei 2017, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

*Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw **recente herkomst** uit het dorp Caloolacad (district Beledweyne, provincie Hiiraan). Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.*

Het Commissariaat-generaal kan uw recente herkomst uit Caloolacad niet aannemen omdat u niets concreet kan vertellen over de recente gebeurtenissen in Caloolacad.

U kan bijvoorbeeld geen enkel concreet beeld geven van het bewind van Al Shabaab in uw dorp. Wanneer u door middel van een open vraag de kans geboden wordt om te vertellen over de heerschappij van de radicale islamistische beweging in uw dorp, praat u in heel algemene termen over hun aanwezigheid (CGVS, 4 mei 2017, p.15). U stelt dat ze de 'volledige controle hebben over de streek'. Al Shabaab rekruteert volgens u kinderen als soldaten, en legt illegitieme belastingen op.

Ze leggen verder gedragsregels op, zoals het verbod op het dragen van lange broeken, het gelasten van een uniforme haarstijl en verbieden kinderen naar school te gaan (CGVS, 4 mei 2017, p.15). Er wordt u vervolgens gevraagd om concrete zaken te vertellen die onder Al Shabaab in uw dorp gebeurd zijn. Daarop verklaart u dat u zich niks specifiek kan herinneren (CGVS, 4 mei 2017, p.15). U stelt dat u hen niet bij naam kan kennen, omdat ze altijd gemaskerd zijn. De interviewer herhaalt dat u sinds uw elfde levensjaar onder Al Shabaab hebt geleefd, en dus toch minstens iets specifiek moet kunnen vertellen over wat er in uw dorp gebeurd is (CGVS, 4 mei 2017, p.15). U benadrukt daarop dat het een klein dorp is, dat ze in het begin voornamelijk de grote steden bestuurden, en dat het pas sinds de laatste jaren was dat ze in de kleine dorpen zitten. Daarom kan u niks specifiek kan vertellen. Wanneer er dan wordt gevraagd sinds wanneer Al Shabaab gefocust is op de kleine dorpen, stelt u dat het geval is sedert december 2011 (CGVS, 4 mei 2017, p.15). Dit is echter ruim vier jaar voor uw beweerde vertrek uit Caloolacad (CGVS, 14 juni 2017, p.2). Dit wordt door de interviewer benadrukt, waarop u opnieuw stelt dat u zich niks herinnert, maar dat dat 'niet betekent dat er niets gebeurde met de mensen', maar dat 'die dingen in andere plaatsen gebeurden' (CGVS, 4 mei 2017, p.15-16). U verklaart verder dat 'sommige jongeren bij hen gaan, andere niet'. De protection officer van het CGVS confronteert u met het feit dat uw verklaringen extreem vaag zijn, dat u niets specifiek vertelt en dat wanneer u zaken zegt als 'sommige jongeren gaan bij hen', u daar voorbeelden moet van kunnen geven (CGVS, 4 mei 2017, p.16). U verklaart daarop dat u geen mensen kan noemen met wie zo'n dingen gebeurd zijn, alleen dat het met u persoonlijk is gebeurd en dat in andere dorpen ook gebeurde.

Opnieuw geeft de interviewer u een kans om te vertellen over het leven onder Al Shabaab in Caloolacad (CGVS, 4 mei 2017, p.16). Wederom legt u slechts zeer algemene verklaringen af: 'ze collecteren geld van de mensen, ze doen wat ze waar willen, mensen leven in angst, het is algemeen bij heel de bevolking die ze beheersen'. De interviewer benadrukt voor de vierde keer dat u slechts heel globale antwoorden geeft en dat u niks specifiek over uw dorp vertelt. Daarop zegt u dat de interviewer u 'een algemene vraag heeft gesteld en u dus ook op een algemene manier antwoordt' (CGVS, 4 mei 2017, p.16). Nochtans blijkt uit de vraagstelling zeer duidelijk dat u steeds bent gevraagd concrete voorbeelden te geven. U stelt verder dat er geen specifieke gebeurtenissen zijn geweest die u zelf hebt gezien en dat het daarom is dat u niks specifiek kan geven. U zegt dat u wel kan vertellen over 'dingen die in Beledweyne zijn gebeurd toen ze daar de controle hadden' (CGVS, 4 mei 2017, p.16). De interviewer stelt dat dat meer dan vier jaar voor uw vertrek uit Somalië was, en dat het nodig is om te vertellen over de laatste periode, toen Al Shabaab aan de macht was in uw eigen dorp. U herhaalt dat u geen specifieke gebeurtenissen kan vertellen over dingen die in Caloolacad hebben plaatsgevonden, maar wel over Beledweyne toen u 14 à 15 jaar oud was (CGVS, 4 mei 2017).

Omdat het duidelijk is dat u niet in staat bent om uit eigen beweging specifieke anekdotes uit uw geboortedorp, waar u heel uw leven woonde, te vertellen, stelt de protection officer enkele zeer concrete vragen die peilen naar uw kennis over zaken uit uw onmiddellijke leefomgeving (CGVS, 4 mei 2017, p.16-17). Er wordt gevraagd wie de amir was die het bevel had in Caloolacad. U weet niet wat zijn naam is 'omdat ze hun namen vaak veranderen'. Er wordt gevraagd welke mensen in uw dorp Al Shabaab openlijk steunden. U antwoordt daarop dat u 'niemand specifiek kan opnoemen' en dat je geen verschil kan maken tussen mensen die hen uit vrije wil of verplicht steunen. Er wordt u gevraagd voorbeelden te geven van mensen die voor Al Shabaab zijn gaan vechten. Daarop stelt u dat er mensen zijn die met hen meegaan. Er wordt u opnieuw gevraagd voorbeelden te geven, waarop u verklaart dat u 'niemand kan noemen', maar dat er jongeren zijn die bij hen gaan uit vrije wil en jongeren die gehersenspoeld zijn. Wanneer u opnieuw wordt aangespoord voorbeelden te geven, zegt u dat u dat niet kan want dat 'meestal jongeren worden meegenomen in de nacht'. De interviewer stelt dat u dan toch kan weten welke jongeren er uit het dorp zijn verdwenen, waarop u slechts een vaag antwoord geeft. Opnieuw wordt u aangespoord om voorbeelden te geven, waarop u stelt dat 'het gerucht ging in de streek dat Cabay Junni, een boer, bij hen is gegaan'. Het is enorm frappant dat u het rekruteren van jongeren door Al Shabaab omschrijft als een gangbare praktijk, maar er tegelijkertijd amper één voorbeeld van kan geven, nadat u meerdere malen bent aangespoord om dat te doen. U kan geen enkele anekdote vertellen over mensen die problemen kregen met Al Shabaab (CGVS, 4 mei 2017, p.17). U kan tevens geen concrete schatting geven van het bedrag dat uw vader als belasting aan Al Shabaab moest betalen, noch kan u zeggen wie de belastingophaler was in uw dorp.

Het is duidelijk dat u absoluut niks concreet kan vertellen over het bewind van Al Shabaab in het dorp Caloolacad, waar u heel uw leven woonde, en waar de terreurbeweging de laatste vier jaar van uw verblijf aan de macht was. Dit staat in schril contrast met het beeld dat u geeft van Al Shabaab als een bewind onder hetwelk elke inwoner in angst moet leven, en waarin de terreurorganisatie 'doet wat ze maar wilt'.

*U stelt ook dat er in uw streek enorm veel gebeurde 'dat niet bekend is voor de media' en dat er 'dagelijks mensen vermoord en ontvoerd worden waar geen weet van is' (CGVS, 14 juni 2017, p.12). Precies daarom is het enorm frappant dat u geen enkel detail of anekdote over het bewind van Al Shabaab kan aanhalen. Wanneer u daarmee geconfronteerd wordt, vervalt u opnieuw in totaal vage en zeer algemene clichés over Al Shabaab (CGVS, 4 mei 2017, p.17-18). Noch wanneer u de kans geboden wordt door middel van open vragen anekdotes te vertellen, noch wanneer u bijzonder concrete vragen worden gesteld om u de kans te bieden details te geven, kan u expliciete voorbeelden of specifieke gebeurtenissen aanbrengen. Het is totaal ongeloofwaardig dat u, als inwoner van een door oorlog verscheurd gebied, geen enkele anekdote zou kunnen vertellen over het dorpsleven dat zich afspeelt onder wat u beschrijft als een regime van angst en moordzucht. **Om deze reden kan het Commissariaat-generaal niet aannemen dat u de afgelopen jaren daadwerkelijk onder het bewind van Al Shabaab hebt geleefd in het dorp Caloolacad.***

De vaststelling dat uw recente herkomst uit Caloolacad niet aannemelijk is, wordt gesterkt door het feit dat u ook over andere gebeurtenissen uit uw dorp geen enkele concrete info kan geven.

*Bij het begin van het tweede gehoor op het Commissariaat-generaal wordt u geconfronteerd met het feit dat het CGVS geen geloof hecht aan uw recente herkomst uit Caloolacad (CGVS, 14 juni 2017, 2-3). Wanneer u gevraagd wordt om over gebeurtenissen te vertellen die in uw dorp hebben plaatsgevonden tijdens de laatste vijf jaar, verklaart u opnieuw dat 'er geen concrete gebeurtenissen zijn waar u naar kan verwijzen' (CGVS, 14 juni 2017, p.3). Na een nieuwe aanmaning om iets te vertellen stelt u dat de Shabellerivier meerdere malen overstromd is. Er wordt u gevraagd om over deze overstromingen te vertellen, wie erdoor geschaad is en daarbij geen vage verklaringen af te leggen. U verklaart enkel dat er overstromingen zijn geweest in 2012 en 2014, dat het plaatsvond in landbouwgebied, de ravage groot was en de oogst op het veld werd weggespoeld (CGVS, 14 juni 2017, p.3). U stelt dat de akkers volledig zijn vernield. Er wordt u dan concreet doorgevraagd welke mensen uit het dorp het zwaarst getroffen zijn door de overstroming. U stelt dat er niemand gespaard is, geen enkel veld goed is gebleven en alles is weggesleurd en iedereen dus evenveel schade heeft geleden (CGVS, 14 juni 2017, p.4). Opnieuw valt op dat u helemaal geen concrete of gedetailleerde info geeft. De interviewer vraagt vervolgens door op de meest recente overstroming, die van 2014, en vraagt u om in detail te vertellen hoe u dat zelf hebt beleefd. U stelt dat 'die overstroming van 2012 wel heftiger was'. U wordt nogmaals aangespoord om meer details te vertellen. Vervolgens geeft u een opnieuw bijzonder vage beschrijving van een overstroming: 'het water komt uit de rivier, die stroomt in landbouwgebied. Akkervelden raken beschadigd. Dit is niet iets wat ik zelf aan het bestuderen was' (CGVS, 14 juni 2017, p.4). Uw vader was echter zelf landbouwer in Caloolacad. Wanneer de interviewer daarop wijst, en u vraagt om over de schade aan zijn velden te praten, verklaart u dat het in 2014 wel meeviel en dat het in 2012 veel erger was. Wanneer nogmaals gevraagd wordt om de schade precies te omschrijven, zegt u dat er 'misschien wat oogsten beschadigd zijn', dat u 'alleen maar besloten hebt om dat te zeggen [over de overstroming van 2014], omdat u erom gevraagd hebt', dat het verder 'geen impact had op het leven van onze familie' en dat de 'familie er niets van heeft gemerkt' (CGVS, 14 juni 2017, p.4). Nogmaals wordt u gevraagd wat er precies is verloren gegaan, waarop u stelt 'niks, een klein beetje van de oogst, maar alles was gered' (CGVS, 14 juni 2017, p.4). De interviewer vraagt vervolgens welke mensen in uw dorp dan wel schade hebben geleden, waarop u stelt dat er 'gewoon een beetje te veel water op de velden kwam en dan terugtrok, dus het was niet zo erg' (CGVS, 14 juni 2017, p.4). **Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u eerst boudweg beweert dat deze overstromingen een ravage hebben aangericht, maar u dit op geen enkele manier kan staven met details, anekdotes of concrete verklaringen, ook niet wanneer er heel specifiek naar namen, gebeurtenissen en details uit uw directe familiekring of dorpsomgeving gevraagd wordt.** U zwakt vervolgens uw verklaringen over de overstroming van 2014 totaal af, waardoor er uiteindelijk niks ernstigs gebeurd blijkt te zijn, terwijl u aanvankelijk van een ravage sprak. Het feit dat u helemaal niets concreet kan vertellen over een recente gebeurtenis uit uw dorp, die u zelf als frappant aanhaalt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Caloolacad nog verder.*

U haalt ter uwer verdediging aan dat 'Beledweyne de grote stad is waar veel meer gebeurt'. Het is de plaats waar u naar school ging en waar u het grootste gedeelte van de dag doorbracht. U stelt wel 'op de hoogte te zijn van de situatie in uw dorp', maar dat er in de stad meer dingen gebeurden (CGVS, 14 juni 2017, p.5). Er wordt dan gevraagd welke impact de overstroming van 2014 had op Beledweyne. U verklaart dat er in 2014 geen impact van de overstroming was op Beledweyne en dat u er in de stad zelf niks van gemerkt hebt (CGVS, 14 juni 2017, p.5). Gevraagd of er rondom Beledweyne veel schade was, stelt u dat het 'mogelijk is dat ze er daar iets van gemerkt hebben' maar dat er 'geen sprake was van een groot verlies' (CGVS, 14 juni 2017, p.5).

In uw inschatting is uiteindelijk de overstroming van 2014 een 'kleine, kleine overstroming', die 'geen zware impact had op de regio'. U stelt deze gebeurtenis puur te hebben aangehaald om te zeggen dat er 'iets gebeurd was, niet zozeer omdat er impact of schade was (CGVS, 14 juni 2017, p.5). Opnieuw stelt het Commissariaat-generaal vast dat u louter algemene en vage informatie geeft. In weerwil van wat u verklaart, stelt de landinformatie trouwens dat er in eind oktober, begin november 2014 zware overstromingen plaatsvonden in de regio rond Beledweyne, waardoor 'tienduizenden hun huis moesten verlaten en op hogere grond onderdak zochten' (zie informatie in het administratieve dossier). De landeninformatie maakt verder melding dat de ontheemden zich hebben gevestigd in 'tijdelijke opvang in een kamp ten noordoosten van Beledweyne'. Naast duizenden ontheemden hebben de overstromingen ook de luchthaven van Beledweyne getroffen, die daardoor moest sluiten (zie informatie in het administratieve dossier). Dit alles toont aan dat er in 2014 wel degelijk overstromingen hebben plaatsgevonden die een zeer grote impact hadden op Beledweyne. Het feit dat u hierover absoluut geen concrete informatie kan aandragen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw recente herkomst nog meer.

U wordt vier keer geconfronteerd met het feit dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde recente herkomst uit Caloolacad (CGVS, 14 juni 2017, 2-3, 5, 6, 8). U bent er ook verschillende malen op gewezen dat u de waarheid moet vertellen over de plaatsen waar u tijdens uw leven verbleven hebt, omdat uw nood aan bescherming anders niet beoordeeld kan worden. U volhardt telkens dat u heel uw leven in Caloolacad gewoond hebt en daar pas in februari 2016 uit het dorp vertrokken bent. U reageert dat u 'toch wel meer info over uw eigen regio hebt' dan de interviewer (CGVS, 14 juni 2017, p.5). Maar wanneer de interviewer u tijdens het gehoor telkens opnieuw de kans biedt om concrete informatie te geven, moet u elke keer het antwoord schuldig blijven. Ook na een laatste confrontatie volhardt u dat wat u zegt de feiten en de waarheid zijn. U stelt dat u helemaal niet 'alles hoeft te weten', en dat u nooit gelooft dat 'de interviewer alles weet over gebeurtenissen die in Brussel hebben plaatsgevonden'. U meent dat de dingen die u gevraagd zijn 'nutteloze dingen zijn, die niks te maken hebben met uw asielrelaas' (CGVS, 14 juni 2017, p.8-9). Nochtans gaan de vragen met betrekking tot uw herkomst uit Caloolacad naar de kern van uw asielrelaas. Dit is immers de plaats waarvan u beweert dat ze de locatie is waar uw asielrelaas zich heeft afgespeeld. Als uw herkomst uit Caloolacad niet aannemelijk is, zijn de door u beweerde vervolgingsfeiten die er zouden hebben plaatsgevonden immers evenmin geloofwaardig. Dit werd u ook zo uitgelegd tijdens de confrontaties. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag duidelijk dat u tijdens de vraagstelling op heel uiteenlopende manieren bevraagd bent over uw herkomst uit Caloolacad, zowel door middel van open vragen als door middel van concrete, gedetailleerde vragen. Het Commissariaat-generaal verwacht niet van een asielzoeker dat hij elk evenement of elke gebeurtenis kan beschrijven die in zijn regio heeft plaatsgevonden, maar in uw geval is het duidelijk dat u helemaal niets concreet kan vertellen, over geen enkele gebeurtenis die zich in uw (beweerde) onmiddellijke leefomgeving heeft afgespeeld, en dat u uw clichématige uitspraken over Al Shabaab of overstromingen niet kan staven met details, concrete informatie of doorleefde anekdotes. Uw vergoelijking dat u 'niet alles hoeft te weten' houdt dan ook geen steek, aangezien u tijdens twee gehoren zeer veel kansen geboden zijn om over uw geboortedorp te praten en u op enorm veel verschillende manieren bevraagd bent. Nergens kan u ook maar enige specifieke informatie geven. Uw verklaringen na confrontatie kunnen het oordeel van het Commissariaat-generaal met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Caloolacad niet wijzigen.

De door u voorgelegde documenten kunnen de beslissing niet in uw voordeel wijzigen. Met betrekking tot het diploma van de school dat u voorlegt, stelt het Commissariaat-generaal vast dat dit document bekomen is door uw broer Fuad te Mogadishu in oktober 2016. Het document maakt slechts melding van het behalen van een diploma aan de school 'Horseed', maar niet op welke plaats of in welke stad deze school zich bevond. Dit document kan dan ook allermindst uw recente verblijf in Caloolacad aantonen. Met betrekking tot de door u ingediende artikels die handelen over de terechtstelling van uw beweerde clangenoot A.S. door Al Shabaab, merkt het Commissariaat-generaal op dat ook deze het oordeel over de ongeloofwaardigheid van uw recente verblijf niet kunnen bijstellen. Het CGVS stelt slechts vast dat de artikels een persoon betreffen die u in uw asielrelaas vermeldt.

Gezien het Commissariaat-generaal uw recente verblijf in Caloolacad niet kan aannemen, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vervolging die aldaar zou hebben plaatsgevonden. Op basis van het voorgaande kan u dan ook noch het vluchtelingenstatuut, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 4 mei 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor ook uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Caloolacad, Hiiraan. U bleef echter steevast vasthouden aan uw verklaring dat u uw hele leven in Caloolacad gewoond zou hebben.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

*Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. **Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.***

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 oktober 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht. Verzoeker meent dat *“de mate waarin er zich contradicties en omissies in het verhaal voordoen, deze zeker niet van dien aard om tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij te besluiten”*, hetgeen volgens verzoeker bevestigd wordt in de rechtspraak van de Raad van State (RvS 173.899, 7 augustus 2007) en rechtsleer (Vereecke, V., *Het nieuwe asiel- en verblijfsrecht*, Story Publishers, Gent 2008, p. 49).

Wanneer het gehoor van verzoeker erop wordt nagelezen, benadrukt verzoeker dat hij weldegelijk bijzonder veel informatie heeft gegeven, niet alleen over de overstromingen en Al Shabaab, maar ook over zijn eigen dorp, clan, omgeving,... Verweerder zwijgt hierover in alle talen.

Het verzoekschrift haalt aan dat verzoeker vertelde dat Al Shabaab *“alle macht had in haar dorp, dat ze er deden wat ze wilden, mensen leefden er in angst, ze beschreef wanneer zij buiten kwamen, dat zij jongeren recruteerden, zakaat vroegen, eigen regels oplegden, ... Verzoekende partij begrijpt niet wat meer zij had moeten vertellen opdat verwerende partij haar belevingen als "doorleefd" zou ervaren...”*.

Verzoeker benadrukt dat het frappant is *“hoe verwerende partij het volledige gehoor van verzoekende partij naast zich heeft neergelegd en zich louter baseert op een vermeend gebrek aan uiting van de ervaringen van verzoekende partij van de gebeurtenissen in haar regio.”*.

Verzoeker stelt dat hij nergens in de bestreden beslissing kan lezen dat hij een uitgebreide beschrijving kon geven van zijn dorp.

Verzoeker beklemtoont verder dat hij zowel zijn eigen clan als de andere clans uit de regio heeft weergegeven en dat hij precies kon beschrijven waar zijn school gelegen is.

Uit het gehoor van verzoekende partij blijkt dat hij op de concrete vragen van verweerder zeer uitgebreid kon antwoorden en een overvloed aan informatie gaf aangaande zijn dorp.

Het verzoekschrift voert aan dat verweerder het volledige asielrelaas van verzoekende partij naast zich neer en zich focust op kleinigheden en vermeende inconsistenties die er niet zijn, dat een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en dat verweerder tevens de materiële motiveringsplicht schendt.

Verwerende partij motiveert volgens verzoeker absoluut niet omtrent het asielrelaas van verzoekende partij. Nochtans vormt dit de voornaamste reden waarom verzoeker zijn land van herkomst verlaten heeft en heeft hij hier uitgebreid over verteld tijdens het gehoor.

Verzoeker meent dat de thans bestreden beslissing niet gesteund is op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom hij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

In hoofdorde vraagt verzoeker om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.3.2. Aangezien verzoeker verklaarde dat hij op 5 maart 1997 geboren is te Calolacad, district Beledweyne, provincie Hiran, Somalië, en aldaar heeft gewoond tot zijn vlucht op 17 mei 2016 (gehoorrapport van het CGVS van 4 mei 2017 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 3; verklaring DVZ, punten 5, 10, 31), kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij zijn hele leven in Calolacad, Somalië, heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers maatschappelijke en socio-politieke is echter ernstig ontoereikend.

2.3.3. Verzoekers beweerde (recente) herkomst uit het dorp Calolacad, Somalië kan niet worden aangenomen nu (i) hij er niet in slaagt op concrete wijze te vertellen over zijn leven onder het bewind van Al Shabaab in Calolacad, doch blijft steken in algemene verklaringen (CGVS-verslag 1, p. 15-16); (ii) verzoeker niet kan antwoorden op vragen die betrekking hebben op zijn onmiddellijke leefwereld (verzoeker weet niet wie de amir was die het bevel had in Calolacad voor zijn vertrek, kan "niemand

specifiek” uit zijn dorp opnoemen die Al Shabaab steunde, “*wil niemand noemen*” die voor Al Shabaab is gaan vechten, stelt na herhaaldelijk aandringen uiteindelijk dat “*het gerucht in de streek was dat Cabay Junni, een boer, bij hen was gegaan.*”, “*hoorde niks specifiek*” over mensen die problemen kregen met Al Shabaab gedurende hun heerschappij in Calolacad en weet niet wat het bedrag was van de belastingen die zijn vader aan Al Shabaab diende te betalen, noch wie de belastingophaler was in zijn dorp, CGVS-verslag 1, p. 16-17); (iii) verzoeker enerzijds in het tweede CGVS-verhoor verklaart dat de rivier Shabelle in 2012 en 2014 is overstroomd, dat het plaatsvond in landbouwgebied, de ravage groot was en de gewassen op het veld werden weggespoeld (gehoorrapport van het CGVS van 14 juni 2017 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 3), doch anderzijds geen details, anekdotes of concrete zaken kan vertellen aangaande deze overstromingen, ook niet wanneer specifiek naar namen, gebeurtenissen en details uit zijn directe omgeving worden gevraagd (CGVS-verslag 2, p. 3-4); (iv) verzoeker over de overstroming van 2014 verklaart dat deze een kleine overstroming was, die geen zware impact in de regio had (CGVS-verslag 2, p. 5), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt eind oktober, begin november 2014 zware overstromingen plaatsvonden in de regio rond Beledweyne, waardoor tienduizenden hun huis moesten verlaten en op hogere grond onderdak zochten, de ontheemden zich hebben gevestigd in tijdelijke opvang in een kamp ten noordoosten van Beledweyne en ook de luchthaven van Beledweyne getroffen was, die daardoor moest sluiten. Verzoeker is aldus geheel onbekend met de beweerdelijke gemeente en de regio van herkomst.

2.3.4. Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat verzoeker bijzonder veel informatie heeft gegeven, niet alleen over de overstromingen en Al Shabaab, maar ook over zijn eigen dorp, clan en omgeving, benadrukt de Raad dat voornoemde flagrante onwetendheden en veralgemenende verklaringen verzoekers (recente) herkomst uit zijn beweerde regio wel degelijk volledig loochenen. Het is immers niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld, zoals concrete gevallen die betrekking hebben op het dagelijks leven onder Al Shabaab, de gebeurtenissen in zijn dorp en de overstromingen die zijn regio zwaar getroffen hebben. Volledigheidshalve dient nog worden opgemerkt dat de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongeloofwaardigheid van verzoekers herkomst aan te tonen. Hoe dan ook de bestreden beslissing dient te worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

2.3.5. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker niet aannemelijk maakt recent afkomstig te zijn uit Calolacad, Somalië. De door hem aangehaalde problemen met Al Shabaab, die zich zouden hebben afgespeeld in 2016 in Calolacad, Somalië, zijn derhalve eveneens ongeloofwaardig.

2.3.6. De door verzoeker neergelegde documenten – zijn diploma en enkele krantenartikelen – kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen niet herstellen. Een document dient, om bewijswaarde te hebben, ondersteunt te worden door coherente en geloofwaardige, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande.

Bovendien staat op verzoekers diploma, welk door zijn broer F. is bekomen in Mogadishu in 2016, slechts te lezen dat hij dit behaalde aan de school “*Horseed*”. Het document maakt echter geen enkele melding van de plaats of stad waar deze school gelegen is, wat zijn beweerde herkomst uit Calolacad bijgevolg niet kan aantonen.

Wat betreft de krantenartikelen dient worden vastgesteld dat deze de terechtstelling van verzoekers beweerde clangenoot A.S. door Al Shabaab vermelden (CGVS-verslag 1, p. 14), doch deze geenszins verzoekers beweerde herkomst, noch zijn asielrelaas aantonen. Verzoeker wordt immers nergens in deze krantenartikelen vermeld, noch kan zijn beweerde band met A.S. hieruit blijken.

2.3.7. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas, het formuleren van boute beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren.

2.3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoot noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

2.4.2. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoot, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.4.3. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoeker voor zijn komst naar België te speculeren, noch of hij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer gezien verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK